

H U 0 0 0 2 2 1 4 7 1 B 1

(19) Országkód

HU**MAGYAR
KÖZTÁRSASÁG****MAGYAR
SZABADALMI
HIVATAL****SZABADALMI
LEÍRÁS**

(11) Lajstromszám:

221 471 B1

(21) A bejelentés ügyszáma: P 00 04059

(22) A bejelentés napja: 2000. 10. 17.

(30) Elsőbbségi adatok:

9912965 1999. 10. 18. FR

(51) Int. Cl.⁷**H 02 G 15/00**

(40) A közzététel napja: 2001. 09. 28.

(45) A megadás meghirdetésének dátuma a Szabadalmi
Közlönyben: 2002. 10. 28.

(72) Feltalálók:

Decore, Bertrand, La Chapelle Saint Aubin (FR)

Decore, Raphael, Parnes (FR)

(73) Szabadalmazók:

Legrand, Limoges (FR)

Legrand SNC, Limoges (FR)

(74) Képviselő:

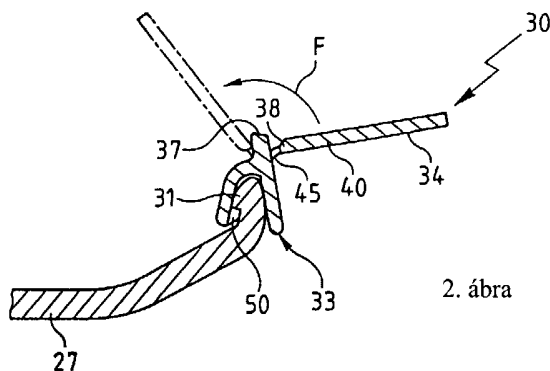
dr. Bokor Tamás, S. B. G. & K. Budapesti
Nemzetközi Szabadalmi Iroda, Budapest

(54)

**Rögzítőkapocs kábelcsatornához, különösen
elektromos készülékek számára****KIVONAT**

A találmány tárgya visszatartó kapocs csatornához. A találmány szerinti kapocsnak egyrészt a kapcsot a csatorna (10) aljának (11) valamilyen hosszirányú falához, például az alj (11) belső válaszfalához (27, 28) vagy oldalfalához (17B) erősítő rögzítőalapja (33), másrészt visszatartó lapja (34) van. A visszatartó lap (34) a rögzítőalaphoz (33) képest csuklósan elfordítható, továbbá a visszatartó lap (34) egy készenléti helyzetből egy munkahelyzetbe váltható. A készenléti helyzetben

a visszatartó lap (34) az alj (11) csatlakozó belső térfogatához szabad hozzáférést enged. A visszatartó lap (34) munkahelyzetben a belső térfogatra lényegében keresztirányban elhelyezkedve a belső térfogatot legalább részlegesen lezárja. A találmány értelmében a visszatartó kapocsnak (30) az alj (11) vagy a csatorna (10) minden szervétől független, a visszatartó lapot (34) munkahelyzetben oldhatóan rögzítő reteszelődő eszköze (35) van.

2. ábra

A jelen találmány tárgya általánosságban olyan csatornához való eszköz, amilyen csatornákat különböző készülékek, elsősorban elektromos készülékek elhelyezése és védelmére használnak, valamint a készülékeket tápláló kábelek, vezetékek és egyéb tápcsatornák elhelyezésére és védelmére.

Maga a csatorna szokásos módon egy adott profilú eszköz, és egyrészt van egy keresztirányú metszetben nyitott alja, és másrészt egy fedőrésze van, ami az alját zárja le, és arra rögzíthető, például bepattanó rögzítéssel.

Maga az alj, önmagában ismert módon egy talppal van ellátva, aminél fogva az alj valamilyen tartószerkezetre, például falra vagy válaszfalra rögzíthető, továbbá az aljnak egy vagy több hosszirányú fala van. Ezek lehetnek az alj oldalfalai, ha az alj keresztirányú metszetben U vagy L alakú, illetve lehet az aljnak legalább egy belső válaszfala, rögzített vagy elmozdítható. Ezzel a válaszfallal az alj belsejét kettő vagy több kamrára lehet osztani.

A jelen találmány tárgya pontosabban olyan visszatartó kapocs, amelyeket az ilyen csatornához alkalmaznak, mégpedig úgy, hogy az aljhoz erősítik egymástól adott távolságra, keresztirányban, és ezzel a belső térfogatot legalább részlegesen lezárják. Ezzel biztosítják azt, hogy ideiglenesen, amíg a csatorna megfelelő fedélét nem teszik fel, vagy a fedél felhelyezése közben, a kábeleket vagy vezetékeket a helyükön tartsák a megfelelő kamrákban, ha a kábeleket vagy vezetékeket már a helyükre tették.

Ebből a célból kétféle elrendezést javasoltak korábban.

Az egyik elrendezésnél a visszatartó kapcsok kiállnak az alj valamelyik hosszirányú falából.

Ilyen elrendezést ismertet például a 24 15 768 számú német szabadalmi bejelentés, amelynél a hosszirányú fal egy az alj oldalfalából visszahajtott perem, az alj talpával párhuzamosan.

Azonban ebben a német szabadalmi bejelentésben a visszatartó kapcsok lényegében csak egy egyszerű forgathatóan rögzített lapra korlátozódnak, amelyek a hosszanti falhoz képest forgathatóak.

Amellett, hogy ez a forgatható rögzítés csak olyan csatornához használható, aminek az alja erre ki van készítve, azt sem biztosítják, hogy a visszatartó kapcsok stabilan legyenek rögzítve a lehetséges egyéb helyzetekben.

Egy másik javasolt elrendezés szerint a visszatartó kapcsok egymástól eltávolítva az alj két fala között vannak elhelyezve és ezt használják ki ahhoz, hogy azokat a megfelelő helyzetben tartsák.

Ez a helyzet például a 2 326 348 számú német szabadalmi bejelentésnél, amelynél, mint az előzőekben is, a visszatartó kapcsokat lényegében egy csuklós lapra korlátozzák, amelyek az alj két hosszanti fala között húzódnak, és ahol ezek el vannak látva olyan bepattanó pecekkel, amelyek lehetővé teszik azok oldható reteszelését a másik falhoz. A másik fal ebből a célból el van látva egy kimunkálással, az adott esetben egy vájattal vagy horonnyal, ami a pecekkel összekapcsolódik.

Amellett, hogy az ilyen kimunkálások kialakítása adott távolságban az aljon bonyolítja azok előállítását, ráadásul a visszatartó kapcsok helyére illesztése viszonylag nehézkes.

Továbbá, hasonló problémát okoz, hogy a visszatartó kapcsokat a forgástengelyükkel párhuzamosan el kell tolni, abból célból, hogy a peckül az alj megfelelően elvékonyított részébe tudjon beakadni.

A 2 651 387 számú francia szabadalmi leírásból olyan, tulajdonképpen inkább fedőillesztő egység ismerhető meg, ami valójában visszatartó kapocsnak is tekinthető. Ez a visszatartó kapocs lényegében merev részekből áll, amelynek a helyére illesztése során gyakorlatilag az aljat rugalmasan deformálni kell, aminek során az alj két hosszirányú fala egymástól eltávolodik, hogy lehetővé tegye a kapocs bepattintását.

Hasonló a helyzet a 34 41 377 számú német szabadalmi bejelentésnél is. A WO98/10499 számú nemzetközi közzétételi iratból szintén olyan visszatartó kapocs ismerhető meg, amelyet a csatorna két hosszanti alja között kell elhelyezni. A WO98/10499 számú nemzetközi közzétételi iratból megismerhető kapocsnak egyrészt a kapcsot a csatorna aljának valamilyen hosszirányú falához erősítő rögzítőalapja, másrészt visszatartó lapja van, amely visszatartó lap a rögzítőalaphoz képest csuklósan elfordítható, továbbá amely visszatartó lap egy készenléti helyzetből egy munkahelyzetbe váltható, amely készenléti helyzetben a visszatartó lap az alj csatlakozó belső térfogatához szabad hozzáférést enged, továbbá amely munkahelyzetben a belső térfogatra lényegében keresztirányban elhelyezkedve a belső térfogatot legalább részlegesen lezárja, mégpedig úgy, hogy gyakorlatilag bepattanással rögzítik a kapcsot az alj hosszanti falaihoz.

Továbbá, WO98/10499 számú nemzetközi közzétételi iratból megismerhető visszatartó kapocs visszatartó lapjának hossza a lezárandó kamrák szélességéhez igazítható, és a visszatartó lap stabil helyzetének rögzítése céljából az alj maga is alkalmas a bepattanó rögzítéshez.

A 0 838 885 számú európai szabadalmi bejelentésből végül olyan megoldás ismerhető meg, amelynél a bepattanó rögzítést előnyösen mellőzni lehet, és a visszatartó kapcsok visszatartó lapjai a munkahelyzetben egyszerűen a csatorna aljának egy hosszanti fala mögé akadnak a szabad végükkel, jelen esetben az alj egyik oldalfalának visszahajló pereme mögé, és nekitámaszkodnak ennek a hosszanti falnak.

Azonban, mint az előző esetben is, ennek a visszatartó lapnak a hosszát a lezárandó kamra szélességéhez kell igazítani.

Továbbá, a munkahelyzetébe való mozgatása során az alj ideiglenesen deformálódik, amin az egész együttes alkalmazását megnehezíti.

A jelen találmány tárgya általánosságban egy olyan elrendezés megadása, ami a fenti hátrányokat nagyon egyszerű módon kiküszöböli.

Pontosabban, a jelen találmány tárgya olyan visszatartó kapocs csatornához, amely kapocsnak egyrészt a kapcsot a csatorna aljának valamilyen hosszirányú falá-

hoz, például az alj belső válaszfalához vagy oldalfalához erősítő rögzítőalapja, másrészt visszatartó lapja van. A visszatartó lap a rögzítőalaphoz képest csuklósan elfordítható. Továbbá a visszatartó lap egy készenléti helyzetből egy munkahelyzetbe váltható, amely készenléti helyzetben a visszatartó lap az alj csatlakozó belső térfogatához szabad hozzáférést enged. A visszatartó lap a munkahelyzetben a belső térfogatra lényegében keresztirányban helyezkedik el, és a belső térfogatot legalább részlegesen lezárja. A találmány szerinti a

visszatartó lapnak az alj vagy a csatorna minden szervétől független, a visszatartó lapot munkahelyzetben oldhatóan rögzítő reteszelődő eszköze van.

Más szavakkal, a találmány szerint a visszatartó lap úgy marad stabilan a munkahelyzetben, hogy ehhez a visszatartó lapot tartó alj azon oldalával is kapcsolatba kellene kerülnie a visszatartó lapnak, amelyik oldallal szemközt van a visszatartó lap rögzítve.

Előnyösen, a reteszelődő eszköz úgy van elrendezve, hogy a visszatartó lap pályáján holtpont jön létre, ami mellett a visszatartó lap a készenléti helyzetében és munkahelyzetében stabilan van.

Például, az ilyen célra alkalmazott, önmagában működtethető oldható reteszelődő eszköznek egyrészt a rögzítőalaphoz kiálló reteszelődő sarkantyúja, másrészt a visszatartó lap alatt a reteszelődő sarkantyúval együtt működő, a reteszelődő sarkantyú egyik oldaláról a másik oldalára áthaladó, és a reteszelődő sarkantyúnak támaszkodó legalább egy reteszelődő nyelve van.

Mindamellet, hogy a visszatartó kapocs kívánság esetén a csatorna aljának két hosszanti fala között teljesen végigérhet, a találmány szerinti visszatartó kapocs gyakorlatilag az egyik hosszanti fal vonalából áll ki, és a kiálló helyzet ellenére előnyösen alkalmas arra, hogy a visszatartó lapja stabilan a munkahelyzetben maradjon, az oldható reteszelődő eszköznek köszönhetően, amely a találmány szerint önmagában működtethetővé teszi a visszatartó kapcsot.

Hasonlóan, egy előnyös kompromisszum jöhet létre a visszatartó kapocs kiálló helyzete, és a visszatartó lap stabil munkahelyzete között, ahol a kiálló helyzet miatt a visszatartó laphossza a lezárandó csatornák szélességétől független lehet, anélkül, hogy előfordulhatna a visszatartó lap nemkívánatos elfordulása a kamrákban elhelyezett kábelek vagy vezetékek által kifejtett, a visszatartó lapot kinyitó irányú erőhatás miatt.

Egy további példa szerint a visszatartó lap oldható reteszelődő eszközének bistabil csuklója van, amely csuklóan a visszatartó lap két stabil helyzete, a készenléti helyzet és a munkahelyzet közötti holtpontja van.

Előnyösen, a bistabil csukló a visszatartó lapot a holtpont és a kezdeti stabil helyzete között visszatérítő rugalmas eszközt képez.

Továbbá, a találmány szerinti visszatartó kapocs visszatartó lapjának stabil munkahelyzetben tartásához nincs szükség a kapcsot tartó alj közreműködésére, és a kapocs használata különösen gyors és egyszerű.

Végül, nincsen szükség arra, hogy az aljat a kapcs

hoz adaptálják, hanem különböző kialakítású csatorna-

aljakhoz is előnyösen használható univerzálisan, kiterjesztve ezzel alkalmazási körét.

A találmány további jellemzőit és előnyeit a csatolt, példaképpen kiviteli alakokat bemutató rajzok kapcsán az alábbi leírásban részletesebben is elmagyarázzuk, ahol az

1. ábra a találmány szerinti visszatartó kapoccsal ellátott csatorna keresztmetszete, a visszatartó kapcsokkal ellátott kamrákhoz tartozó fedél nélkül, a visszatartó kapcsok készenléti helyzetében, a
2. ábra az 1. ábrán szaggatott II vonallal jelölt rész kinagyítva, a
3. ábra az 1. ábrán látható csatorna aljának távlati képe, a megfelelő visszatartó kapcsokkal, a
4. ábra a visszatartó kapocs távlati képe felülről, más léptékben, az
5. ábra a visszatartó kapocs egy további távlati képe alulról, a
- 6., 7. és 8. ábra a 4. ábra VI–VI, VII–VII, VIII–VIII vonala mentén vett keresztmetszet, felnagyított ábrázolásban, a
9. ábra az 1. ábrához hasonló nézet, de ahol a visszatartó kapcsokkal ellátott kamrák a csatornafedéllel vannak letakarva, és a visszatartó kapcsok munkahelyzetben vannak, a
10. ábra a találmány szerinti visszatartó kapocs egy másik kiviteli alakjával ellátott csatorna távlati nézete, visszatartó kapcsok készenléti helyzetében, a
11. ábra a 10. ábrához hasonló nézet, de ahol a visszatartó kapcsokkal ellátott kamrák a csatornafedéllel vannak letakarva, és a visszatartó kapcsok munkahelyzetben vannak, a
12. ábra a 10. ábrán látható csatorna keresztmetszete, és a
13. ábra a 11. ábrán látható csatorna keresztmetszete.

Előzetesen megjegyezzük, hogy a különböző ábrákon bemutatott különböző kiviteli alakok azonos vagy hasonló elemeit a lehetőség szerint ugyanazzal a hivatkozási jellel jelöltük, és ezeket nem ismertetjük minden alkalommal.

Az 1. és a 9–13. ábrákon felismerhető az általánosan 10 hivatkozási jellel jelölt csatorna, amely 10 csatornának önmagában ismert módon egyrészt nyitott keresztmetszetű 11 alja van, másrészt a 11 aljat lezáró és a 11 aljhoz rögzíthető legalább egy 12A, 12B fedele van.

A bemutatott kiviteli alakoknál, a 10 csatorna, és egyben a 11 alj belső térfogata legalább kettő, 13A, 13B kamrára van osztva, egy alsó és felső kamrára, amelyek egymással párhuzamosan futnak, és egymás folytatásaként helyezkednek el, a 11 alj teljes hossza mentén hosszirányban futva.

Ennél a bemutatott kiviteli alaknál egymással párhuzamosan húzódó, és egymás folytatásaként elhelyezett

két 12A, 12B fedél van, mindegyik 13A, 13B kamrához egy-egy.

Az 1–12. ábrákon, a később kifejtendő okok miatt, az egyik 12A, 12B fedél, jelen esetben a 13B kamrához rendelt 12B fedél lehajtható.

A gyakorlatban a két 13A, 13B kamrát a 14 válaszfal választja el egymástól.

A bemutatott kiviteli alakoknál a 14 válaszfal az egyik 12A, 12B fedélhez tartozik, például a felső 13A kamra 12A fedeléhez.

Önmagában ismert módon, a bemutatott kiviteli alakoknál a 11 aljnak egyrészt lényegében sík 16 alapja van, és amellyel a 11 alj valamilyen (nem ábrázolt) tartóhoz rögzíthető, másrészt két 17A, 17B oldalfala van.

A bemutatott kiviteli alakoknál a 17A, 17B oldalfalak magassága különböző, a felső 17A oldalfal magassága sokkal kisebb, mint az alsó 17B oldalfal magassága.

A felső 13A kamrához rendelt 12A fedél rögzítése céljából a 11 alj és a 12A fedél között 18A, 18C bepattanó eszközök vannak.

A 18A bepattanó eszközt a 11 alj felső 17A oldalfala és 12A fedél belső felületén erre a célra kialakított 19 nyelv képezik.

A 18C bepattanó eszközt a 14 válaszfal és a 11 alj 16 alapján erre a célra kialakított 20 konzol alkotják.

Az alsó 13B kamrához rendelt 12B fedél rögzítése céljából a 21B, 21D bepattanó eszközök vannak.

Amint az a 9. és 13. ábrákon látható, a 21B bepattanó eszközt a 11 alj alsó 17B oldalfalán erre a célra kialakított 23 konzol, és a 12B fedél belső felületén erre a célra kialakított 24 nyelv képezik.

A 21D bepattanó eszközt a 14 válaszfal külső felületén erre a célra kialakított 25 konzol, és a 12B fedél belső felületén szintén erre a célra kialakított, az előző 24 nyelvvel párhuzamos 26 nyelv képezik.

A fentiekben leírt elrendezés önmagában jól ismert és/vagy nem tartozik a jelen találmány lényegéhez, és ezért részletesebben nem szükséges bemutatni.

Hasonlóan önmagában ismert módon, a 13A, 13B kamrák közül az első, a jelen esetben a felső 13A kamra, rendszerint valamilyen (nem ábrázolt) készülék, különösen elektromos készülék beszerelésére van szánva, míg a 13A, 13B kamrák közül a másik kamra, a jelen esetben az alsó 13B kamra a készülékeket tápláló (szintén nem ábrázolt) kábelek vagy más vezetékek részére van szánva.

A bemutatott kiviteli alakoknál az alsó 13B kamra maga is két vagy több 13'B, 13''B, 13'''B alkamrára lehet osztva, amelyekkel a behelyezett kábelek vagy vezetékek egymástól elválaszthatók, például a különböző feszültségű áram vezetésére használhatók.

A gyakorlatban a felosztást a belső 27, 28 válaszfalak biztosítják, amelyek a 11 alj 15. talpához vannak erősítve, és a 11 alj 17A, 17B oldalfalaival párhuzamosan húzódnak.

Például, mint a bemutatott kiviteli alakoknál is, a 27, 28 válaszfalak a 11 alj 15 talpával egy darabban vannak kialakítva.

A bemutatott kiviteli alakoknál a 27, 28 válaszfalak különböző magasságúak, az alsó 17B oldalfalhoz köze-

lebbi belső 27 válaszfal magasabb, mint a 17B oldalfaltól távolabbi belső 28 válaszfal.

Hasonlóan, önmagában ismert módon, a 10 csatorna belsejében, az alsó 13B kamrájában, 30 visszatartó kapocs van, amely az alsó 13B kamrában levő kábelek vagy vezetékek ideiglenes visszatartását biztosítják, mielőtt a hozzátartozó 12B fedelet a helyére tennék, vagy amikor a 12B fedelet eltávolítják a 10 csatornáról.

Például, mint a bemutatott kiviteli alakoknál is, ilyen 30 visszatartó kapocs van, adott helyeken, a 11 alj belső 27, 28 válaszfalait alkotó két hosszanti falán, a 13''B és 13'''B alkamrában esetlegesen elhelyezett kábelek vagy vezetékek visszatartására.

Ebből a célból mindkét belső 27, 28 válaszfalnak a bemutatott kiviteli alakoknál a szabad peremük mentén egy 31 hornyos perem van.

Azonban, belátható, hogy a 11 alj 17B oldallapja feletti 13'B alkamrában esetlegesen elhelyezkedő kábelek vagy vezetékek visszatartása céljából a 17B oldallapot alkotó hosszanti falra is lehet adott helyeken 30 visszatartó kapcsokat elhelyezni.

Ebből a célból a bemutatott kiviteli alakoknál a 17B oldallapnak is van a szabad pereme mentén a belseje felé visszahajtott 32 pereme, és a peremen az előzőhöz hasonló 31 hornyos perem.

Előnyösen, az alkalmazott 30 visszatartó kapcsok azonos kialakításúak.

Ezért a következőkben csak egy 30 visszatartó kapcsot kell ismertetni.

Önmagában ismert módon, a 30 visszatartó kapocsnak egyrészt a 30 visszatartó kapcsot a 10 csatorna 11 aljának valamilyen hosszirányú falához, jelen esetben a 11 alj belső 27, 28 válaszfalához vagy a 11 alj alsó 17B oldalfalához erősítő 33 rögzítőalapja, másrészt 34 visszatartó lapja van. A 34 visszatartó lap a 33 rögzítőalaphoz képest csuklósan elfordítható, és amely 34 visszatartó lap egy, az 1, 10 és 12 ábrákon bemutatott készletből egy, a 9, 11 és 13 ábrákon látható munkahelyzetbe váltható. A készletből egy 34 visszatartó lap a 11 alj csatlakozó belső térfogatához szabad hozzáférést enged, jelen esetben a 13''B és 13'''B alkamrákhoz. A munkahelyzetben a 30 visszatartó kapocs a belső térfogatra lényegében keresztirányban elhelyezkedve a belső térfogatot legalább részlegesen lezárja.

A találmány értelmében a 30 visszatartó kapocsnak autonóm, vagyis a 10 csatorna 11 aljától független, és egyébként a 11 alj vagy a 10 csatorna bármely egyéb szervétől, független, a 34 visszatartó lapot munkahelyzetben oldhatóan rögzítő 35 reteszelőeszköze van.

Pontosabban, a 35 reteszelőeszköz úgy van elrendezve, hogy a 34 visszatartó lap pályáján holtpont vagy átbillenési pont jön létre, ami mellett a 34 visszatartó lap a készletből egy helyzetében (lásd az 1., 10. és 12. ábrákat) és munkahelyzetében (lásd a 9., 11. és 13. ábrákat) stabilan van.

Az 1–9. ábrákon bemutatott kiviteli alaknál a 34 visszatartó laphoz tartozó oldható 35 reteszelőeszköznek egyrészt a 33 rögzítőalaphoz kiálló 37 reteszelő-sarkantyúja, másrészt a 34 visszatartó lap alatt a 37 reteszelő-sarkantyúval együtt működő, a 37 reteszelő-

sarkantyú egyik oldaláról a másik oldalára áthaladó, és a 37 reteszelsarkantyúnak támaszkodó legalább egy 38 reteszelsőnyelve van, amint azt a 2. ábrán szaggatott vonallal jelöltük.

A 37 reteszelsőnyelv a 38 reteszelsőnyelv számára egy átléphető talpat képez, a 34 visszatartó lap két stabil helyzete között, a munkahelyzete és a készenléti helyzete között. A 34 visszatartó lap pályáján a 37 reteszelsőnyelv egy olyan holtpontot alkot, amin a 38 reteszelsőnyelv áthalad.

Ilyen módon, a 34 visszatartó lap számára ki van alakítva egy olyan holtpont vagy átbillenési pont a két stabil helyzete között, ebben a tipikus esetben a talpként működő 37 reteszelsőnyelv és a 38 reteszelsőnyelv együttműködése révén.

Előnyösen, mint a bemutatott kiviteli alakoknál is, a 30 visszatartó lap oldható 35 reteszelsőnyelvének a 33 rögzítőalapon egymástól eltávolított legalább két 37 reteszelsőnyelvének van, és a 34 visszatartó lapon a 37 reteszelsőnyelvének megfelelően ugyanannyi 38 reteszelsőnyelvének van.

Például, mint a bemutatott kiviteli alakoknál, csak két 37 reteszelsőnyelv és két 38 reteszelsőnyelv van egy 30 visszatartó kapcsán.

A gyakorlatban a 37 reteszelsőnyelv a 33 rögzítőalaphoz a 34 visszatartó lap felé eső oldalán van, és ennek megfelelően a 38 reteszelsőnyelv a 34 visszatartó lapnak a 33 rögzítőalaphoz közelebbi hosszanti perem mentén állnak ki.

A bemutatott kiviteli alakoknál a 37 reteszelsőnyelv egyszerű bordaként vannak kialakítva.

Előnyösen, mint a bemutatott kiviteli alakoknál is, a 34 visszatartó lapnak a készenléti helyzetből a munkahelyzetbe történő juttatását megkönnyítendő, a 37 reteszelsőnyelv 39 éle legalább részben a 34 visszatartó lap készenléti helyzete oldala felé ferdén lejt.

Például, mint a bemutatott kiviteli alakoknál is, a 37 reteszelsőnyelv 39 éle teljes egészében a 34 visszatartó lap munkahelyzetének irányából a 34 visszatartó lap készenléti helyzete felé ferdén lejt.

Más szavakkal, a 37 reteszelsőnyelv 39 élének a 34 visszatartó laptól távolabbi gerince nagyobb távolságra van a 33 rögzítőalaptól, mint a 34 visszatartó laphoz közelebbi gerince.

Belátható, hogy a gerincek a bemutatott módon egy kerekítéssel tomphatók.

A bemutatott kiviteli alakoknál a 38 reteszelsőnyelvet egy 40 reteszelső lap szabad vége alkotja, amely 40 reteszelső lap a 34 visszatartó laphoz van erősítve, és ahhoz képest rugalmasan deformálható.

A gyakorlatban a 38 reteszelsőnyelvet képező 40 reteszelső lapok a 34 visszatartó lap síkjában húzódnak, és oldalirányban két 41 rés választja el azokat a 34 visszatartó laptól.

Előnyösen, mint a bemutatott kiviteli alakoknál is, az előzőekhez hasonlóan a 34 visszatartó lapnak a készenléti helyzetből a munkahelyzetbe történő juttatását megkönnyítendő, a 38 reteszelsőnyelv 43 élét egy 44 lemeztetés határolja a 37 reteszelsőnyelv felé eső oldalon, amint azt legjobban a 7. ábrán lehet látni.

A bemutatott kiviteli alakoknál a 34 visszatartó lap a vele egy darabban készült 33 rögzítőalaphoz képest 45 csuklóval elfordítható.

Előnyösen, mint a bemutatott kiviteli alakoknál is, a találmány szerinti 30 visszatartó kapocsnak egymástól eltávolított több 45 csuklója van, amelyek a 37 reteszelsőnyelvével váltakozva vannak elhelyezve.

Például, mint a bemutatott kiviteli alakoknál, három 45 csukló van a 30 visszatartó kapcsán.

Mindegyik 37 reteszelsőnyelvet így két 45 csukló fogja közre.

A bemutatott kiviteli alakoknál a 45 csuklókat a 34 visszatartó lap és a 33 rögzítőalap között folytonos átmenetet képező csökkentett vastagságú lemez alkotja.

A bemutatott kiviteli alakoknál a 33 rögzítőalap keresztmetszetben lényegében U alakú, és egymással 48 köztes zónával összekötött 46, 47 oldallapja van, és a 37 reteszelsőnyelv a 48 köztes zóna hátsó részéből áll ki.

Pontosabban, ennél a kiviteli alaknál a 33 rögzítőalap egyik 46, 47 oldallapja, jelen esetben a 34 visszatartó laphoz közelebbi 47 oldallap lényegében sík, és a 37 reteszelsőnyelv lényegében ennek folytatásaként, a 48 köztes zónához közelebbi végén van kialakítva.

Abból a célból, hogy a 30 visszatartó kapcsok a 10 csatorna aljának egy hosszanti falhoz, jelen esetben a 11 alj belső 27, 28 válaszfalához vagy alsó 17B oldallalához legyenek rögzíthetők, a bemutatott kiviteli alakoknál a 33 rögzítőalap egy ilyen hosszanti fal 31 hornyos peremével együtt működő legalább egy 50 bepattanó horoggal van ellátva.

Előnyösen, mint a bemutatott kiviteli alakoknál is, a 33 rögzítőalap egymástól eltávolított több 50 bepattanó horoggal van ellátva, jelen esetben hárommal, amelyek a 45 csuklókkal vannak egy vonalban.

A gyakorlatban az 50 bepattanó horgok a 33 rögzítőalap egyik 46, 47 oldallapjának belső felületén állnak ki.

Pontosabban, az 50 bepattanó horgok a 33 rögzítőalap azon 46, 47 oldallapjának belső felületén áll ki, amely szemben van azzal a 47 oldallappal, amelynek folytatását képezi a 37 reteszelsőnyelv.

Jelen esetben ez az oldal a 33 rögzítőalap 46 oldallapja, amelyik a 34 visszatartó laptól távolabb esik.

Az 46 oldallapjának belső felületén kiálló 50 bepattanó horgok öntéssel történő előállítását megkönnyítendő, a 46 oldallapot 51 kivágások törik át az egyes 50 bepattanó horgokkal egy vonalban.

Például, mint a 6–8. ábrákon látható, a találmány szerinti 30 visszatartó kapocs öntése a 34 visszatartó lap készenléti helyzetében történik.

Az 1–9. ábrákon bemutatott 30 visszatartó kapocs ezt követően alkalmazásra készen áll.

A 30 visszatartó kapocs falhasználásához elegendő, ha azt a 11 alj hosszanti falához erősítik, a 33 rögzítőalapját egyszerűen rápatintva a hosszanti fal 31 hornyos peremére, amint azt az 1–3. ábrákon szemléltetjük.

Amint azt az 1–3. ábrákon bemutatjuk, a 34 visszatartó lap ilyenkor a 11 alj 16 alapjával ellenkező irány-

ban áll, és amint arra igény van, szabad hozzáférést enged a 11 alj belső térfogatóhoz.

Egyben, amint azt megjegyezzük, hogy a találmány szerinti 30 visszatartó kapocs 37 reteszelsarkantyúja a belső térfogat fölé nyúlik, vagy pontosabban, a lezárandó belső térfogat fölé, a jelen esetben a 10 csatorna 13''B, 13'''B alkamra fölé.

A 34 visszatartó lapot az így elfoglalt készenléti helyzetéből úgy lehet a munkahelyzetébe juttatni, hogy elég a 34 visszatartó lapot a 33 rögzítőalaphoz képest a 45 csuklók segítségével elfordítani, amint azt a 2. ábrán az F nyíllal jelöltük, a 38 reteszelsőnyelveket ideiglenesen deformálva, és esetleg a 45 csuklókat is ideiglenesen deformálva. Ennek során a 38 reteszelsőnyelv feltámaszkodik a 37 reteszelsarkantyúra, miközben áthalad a holtponton vagy átbillenési ponton, a 37 reteszelsarkantyú által alkotott támasztékot átlépve.

Az így elfoglalt munkahelyzetben a találmány szerinti 30 visszatartó kapocs 34 visszatartó lapja teljesen keresztbe áll a 33 rögzítőalaphoz képest, az előző készenléti helyzethez hasonlóan, anélkül, hogy a 33 rögzítőalappal ellentétes oldalon a 34 visszatartó lapnak a 10 csatorna 11 aljának bármilyen hosszanti falához kapcsolódnia kellene, vagy azzal együttműködnie, vagy a 10 csatornát vagy 11 aljat alkotó bármilyen egyéb elemmel kellene együttműködnie.

Mivel a 37 reteszelsarkantyúk megakadályozzák a 34 visszatartó lapnak a készenléti helyzetébe történő visszatérését, a 34 visszatartó lap munkahelyzete teljesen stabil.

A 33 rögzítőalap és a 11 alj megfelelő hosszanti fala között ható bepattanó rögzítés miatt a találmány szerinti 30 visszatartó kapocs bármilyen nemkívánatos elfordulását megelőzi, még akkor is, ha a 11 aljban elhelyezett kábelek vagy vezetékek nyomóhatást fejtenek ki a 34 visszatartó lapra.

Egyben a bepattanó rögzítés előnyösen hozzájárul az egységnek a 11 aljhoz rögzítésében.

Lehetséges, kívánság esetén, a 34 visszatartó lapot a készenléti helyzetbe visszaállítani.

Ehhez elegendő annyi, hogy az előzővel ellentétesen forgassák a 34 visszatartó lapot.

A 10–13. ábrákon bemutatott kiviteli alakoknál a 34 visszatartó lap oldható 35 reteszelszervezőnek bistabil 45B csuklója van, amely 45B csuklónak a 34 visszatartó lap két stabil helyzete, a készenléti helyzet és a munkahelyzet közötti holtpontja van.

Ez a bistabil 45B csukló a 34 visszatartó lap két 45A forgási csuklója között van elhelyezve.

Ezek a 45A forgási csuklók a 30 visszatartó kapocs anyagából kialakított csökkentett vastagságú lemezként vannak kialakítva.

Továbbá, egy előnyös megvalósításban a bistabil 45B csukló a 34 visszatartó lapot a holtpont és a kezdeti stabil helyzete között visszatérítő rugalmas eszközt képez.

Ezt a bistabil 45B csuklót a 34 visszatartó lap egy sarok alakú része alkotja, amelynek egyik 45''B csuklós vége a 34 visszatartó laphoz van rögzítve, míg a másik, a bistabil 45B csukló bistabilitását létrehozó másik

45B' csuklós vége a 33 rögzítőalaphoz van rögzítve, és a két 45''B, 45'''B csuklós vég csökkentett vastagságú lemezként van kialakítva.

Pontosabban, a két 45''B, 45'''B csuklós vég úgy van kialakítva, hogy amikor a 34 visszatartó lap készenléti helyzetben van, akkor a 45''B, 45'''B csuklós végek hajlása ellentétes irányú, és a 34 visszatartó laphoz rögzített 45''B csuklós vég csak egy forgási csuklót alkot, míg a másik, a 33 rögzítőalaphoz rögzített 45''B csuklós vég úgy van kialakítva, hogy a 34 visszatartó lap két stabil helyzetében „lezárjon”, és ilyen módon tegye bistabillá a bistabil 45B csuklót.

Amint az legjobban a 10. és 12. ábrákon látszik, amikor a 34 visszatartó lap készenléti helyzetben van, a bistabil 45B csukló a 34 visszatartó lap hátsó síkjából kiemelkedik, és a 33 rögzítőalaphoz rögzített 45''B csuklós vége ilyenkor „zárvá” van, vagyis a 33 rögzítőalaphoz van hajlítva, és a 34 visszatartó lapot stabilan a készenléti helyzetében tartja.

Amint az legjobban a 11. és 13. ábrákon látszik, amikor a 34 visszatartó lap munkahelyzetben van, a bistabil 45B csukló részben a 34 visszatartó lap síkjában húzódik, és összeköti a 34 visszatartó lapot a 33 rögzítőalap 47 oldallapjával, míg a 33 rögzítőalaphoz rögzített 45''B csuklós vége ilyenkor is „zárvá” van, vagyis a 33 rögzítőalaphoz van hajlítva.

A 34 visszatartó lap mozgása közben, a két stabil helyzete között, vagyis a készenléti helyzete és a munkahelyzete között, a 45''B csuklós vég „nyitott” állapotban van, vagyis a 34 visszatartó lap kezdeti stabil helyzete és a holtpont között, és miután a 34 visszatartó lap a holtponton áthaladt, ismét bezár, hogy a 34 visszatartó lapot a stabil véghelyzetben tartsa.

Továbbá, a bistabil 45B csukló 45''B csuklós vége a 34 visszatartó lapot a holtpont és a kezdeti stabil helyzete között visszatérítő rugalmas eszközt képez.

Amint az 1–9. ábrákon látható kiviteli alakoknál is, a 33 rögzítőalap keresztmetszetben lényegében U alakú, és egymással ívelt köztes zónával összekötött 46, 47 oldallapja van.

A 33 rögzítőalap egyik 47 oldallapja lényegében sík, és a bistabil 45B csukló egyik része lényegében ennek folytatásaként van kialakítva.

A bistabil 45B csukló a lényegében sík a 33 rögzítőalap 47 oldallapjához a 45''B csuklós végnél csatlakozik.

Abból a célból, hogy a 30 visszatartó kapcsok a 10 csatorna aljának egy hosszanti falhoz, jelen esetben a 11 alj belső 27,28 válaszfalához vagy alsó 17B oldalfalához legyenek rögzíthetők, a 10–13. ábrákon bemutatott kiviteli alakoknál a 33 a rögzítőalap egy ilyen hosszanti fal 31 hornyos peremével együtt működő legalább két 50 bepattanó horoggal van ellátva.

A gyakorlatban az 50 bepattanó horgok a 33 rögzítőalap egyik 46, 47 oldallapjának belső felületén állnak ki.

Belátható, hogy itt a 30 visszatartó kapocs egy darabban, műanyagból készíthető.

Belátható, hogy a jelen találmány nem korlátozódik a bemutatott kiviteli alakokra, hanem bármilyen egyéb

változatukra is kiterjed, különösen azokra az esetekre, ahol a rögzítőalap lehetővé teszi, hogy találmány szerinti visszatartó kapcsot a csatorna aljának hosszirányú falához rögzítsék, de ahol a rögzítőalap szerkezete különbözik a fentiekben leírt és bemutatott kiviteli alakoktól, elsősorban az ilyen hosszanti fal szerkezetének függvényében.

SZABADALMI IGÉNYPONTOK

1. Visszatartó kapocs csatornához, amely kapocsnak egyrészt a kapcsot a csatorna (10) aljának (11) valamilyen hosszirányú falához, például az alj (11) belső válaszfalához (27, 28) vagy oldalfalához (17B) erősítő rögzítőalapja (33), másrészt visszatartó lapja (34) van, amely visszatartó lap (34) a rögzítőalaphoz (33) képest csuklósan elfordítható, továbbá amely visszatartó lap (34) egy készenléti helyzetből egy munkahelyzetbe váltható, amely készenléti helyzetben a visszatartó lap (34) az alj (11) csatlakozó belső térfogatához szabad hozzáférést enged, továbbá amely munkahelyzetben a belső térfogatra lényegében keresztirányban elhelyezkedve a belső térfogatot legalább részlegesen lezárja, *azzal jellemezve*, hogy a visszatartó kapocsnak (30) az alj (11) vagy a csatorna (10) minden szervétől független, a visszatartó lapot (34) munkahelyzetben oldhatóan rögzítő reteszelősarkantyú (35) van.
2. Az 1. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a reteszelősarkantyú (35) a visszatartó lapot (34) a készenléti helyzetében és munkahelyzetében stabilan megtartó hét véghelyzete van.
3. Az 1. vagy 2. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a visszatartó laphoz (34) tartozó oldható reteszelősarkantyú (35) egyrészt a rögzítőalaphoz (33) kiálló reteszelősarkantyúja (37), másrészt a visszatartó lap (34) alatt a reteszelősarkantyúval (37) együtt működő, a reteszelősarkantyú (37) egyik oldaláról a másik oldalára áthaladó, és a reteszelősarkantyúnak (37) támaszkodó legalább egy reteszelőnyelven (38) van.
4. A 3. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a reteszelősarkantyú (37) a rögzítő alapnak (33) a visszatartó lap (34) felé eső oldalán van.
5. A 3. vagy 4. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a reteszelősarkantyú (37) éle (39) legalább részben a visszatartó lap (34) készenléti helyzete oldala felé ferdén lejt.
6. Az 5. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a reteszelősarkantyú (37) éle (39) teljes egészében a visszatartó lap (34) munkahelyzetének irányából a visszatartó lap (34) készenléti helyzete felé ferdén lejt.
7. Az 1–6. igénypontok bármelyike szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a reteszelőnyelveket (38) egy reteszelő lap (40) szabad vége alkotja, amely reteszelő lap (40) a visszatartó laphoz (34) van erősítve, és ahhoz képest rugalmasan deformálható.
8. A 7. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a reteszelő lap (40) a visszatartó lap

(34) síkjában húzódik, és oldalirányban két rés (41) választja el a visszatartó laptól (34).

9. Az 1–8. igénypontok bármelyike szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a visszatartó lap (34) a vele egy darabban készült rögzítőalaphoz (33) képest csuklóval (45) elfordítható.

10. A 9. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a csuklót (45) egy csökkentett vastagságú lemez alkotja.

11. Az 1–10. igénypontok bármelyike szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a visszatartó lap (34) oldható reteszelősarkantyú (35) a rögzítőalapon (33) egymástól eltávolított legalább két reteszelősarkantyúja (37) van, és a visszatartó lapon (34) a reteszelősarkantyúknak (37) megfelelően ugyanannyi reteszelőnyelven (38) van.

12. A 9. és 11. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a reteszelősarkantyúkkal (37) váltakozva elhelyezett egymástól eltávolított több csuklója (45) van.

13. Az 1–12. igénypontok bármelyike szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a rögzítőalap (33) keresztmetszetben lényegében U alakú, és egymással köztes zónával (48) összekötött oldallapja (46, 47) van, és a reteszelősarkantyú (37) a köztes zóna (48) hátsó részéből áll ki.

14. A 13. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a rögzítőalap (33) egyik oldallapja (46, 47) lényegében sík, és a reteszelősarkantyú (37) lényegében ennek az oldallapnak (46, 47) a folytatásaként van kialakítva.

15. Az 1. vagy 2. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a visszatartó lap (34) oldható reteszelősarkantyú (35) bistabil csuklója (45B) van, amely csuklónak (45B) a visszatartó lap (34) két stabil helyzete, a készenléti helyzet és a munkahelyzet közötti holtpontja van.

16. A 15. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a bistabil csukló (45B) a visszatartó lapot (34) a holtpont és a kezdeti stabil helyzete között visszatérítő rugalmas eszközt képez.

17. A 15. vagy 16. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a bistabil csukló (45B) a visszatartó lap (34) két forgási csuklója (45A) között van elhelyezve.

18. A 15–17. igénypontok bármelyike szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a bistabil csuklót (45B) a visszatartó lap (34) egy sarok alakú része alkotja, amelynek egyik csuklós vége (45''B) a visszatartó laphoz (34) van rögzítve, míg a másik, a bistabil csukló (45B) bistabilitását létrehozó másik csuklós vége (45'B) a rögzítőalaphoz (33) van rögzítve, és a két csuklós vég (45''B, 45'B) csökkentett vastagságú lemezként van kialakítva.

19. A 15–18. igénypontok bármelyike szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a rögzítőalap (33) legalább egy bepattanó horoggal (50) van ellátva.

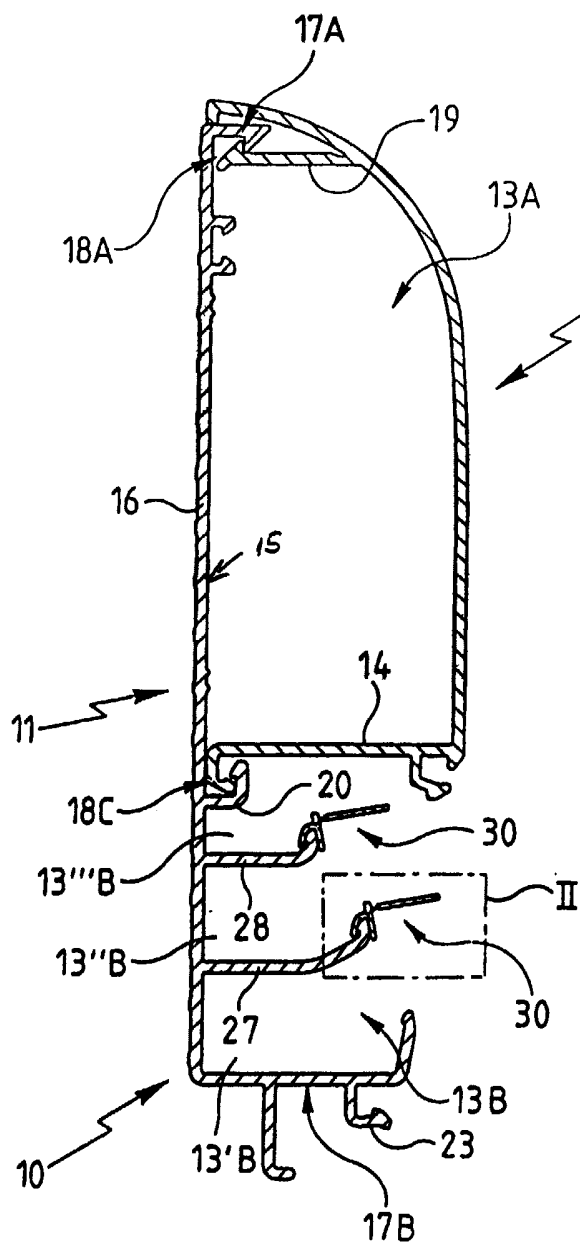
20. A 19. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a bepattanó horog (50) a rögzítőalap (33) egyik oldallapjának (46, 47) belső felületén áll ki.

21. A 20. igénypont szerinti visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a rögzítőalapnak (33) legalább két-
tő egy sorban elhelyezett bepattanó horga (50) van,
amely bepattanó horgok (50) a rögzítőalap (33) egyik
oldallapjának (46, 47) belső felületén állnak ki.

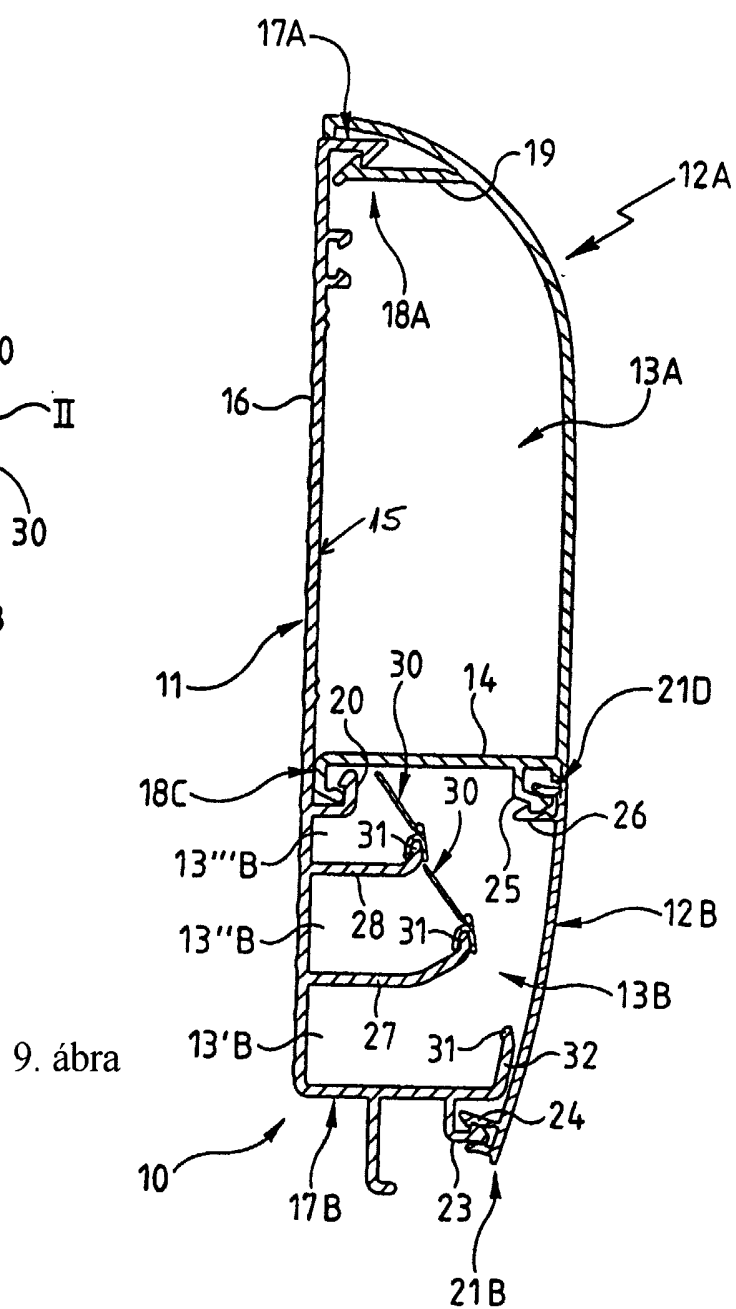
22. A 14. és 20. igénypont szerinti visszatartó ka-
pocs, *azzal jellemezve*, hogy a bepattanó horog (50) a
rögzítőalap (33) azon oldallapjának (46, 47) belső fe-

lületén áll ki, amely szemben van azzal az oldallappal
(46, 47), amelynek folytatását képezi a reteszelősar-
kantyú (37).

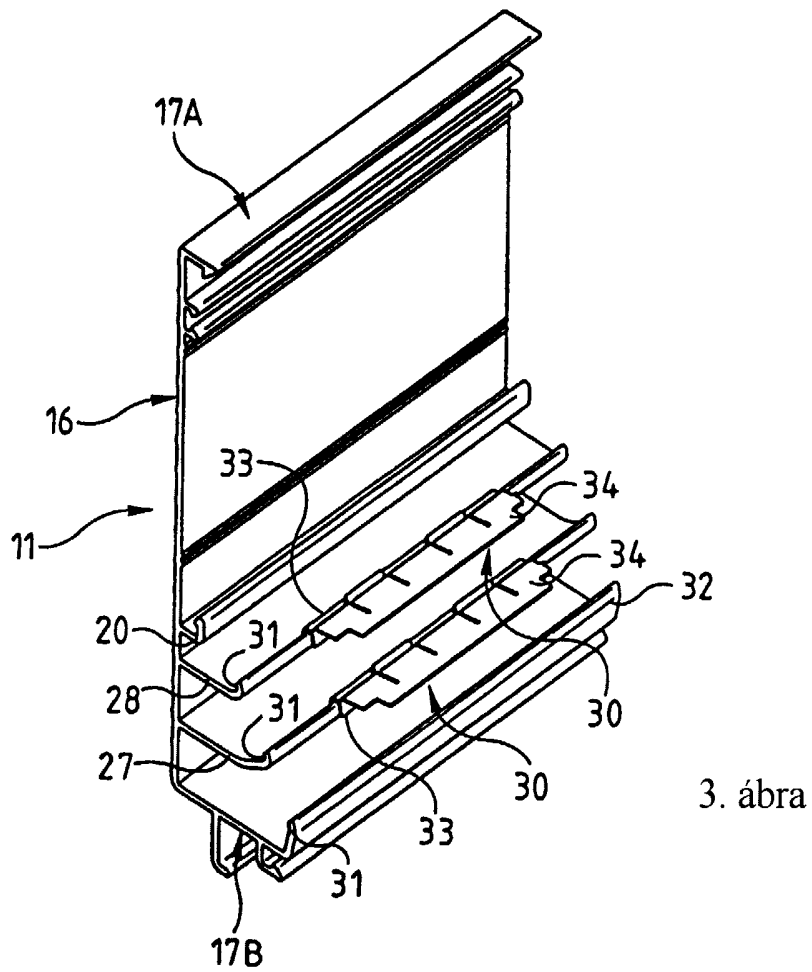
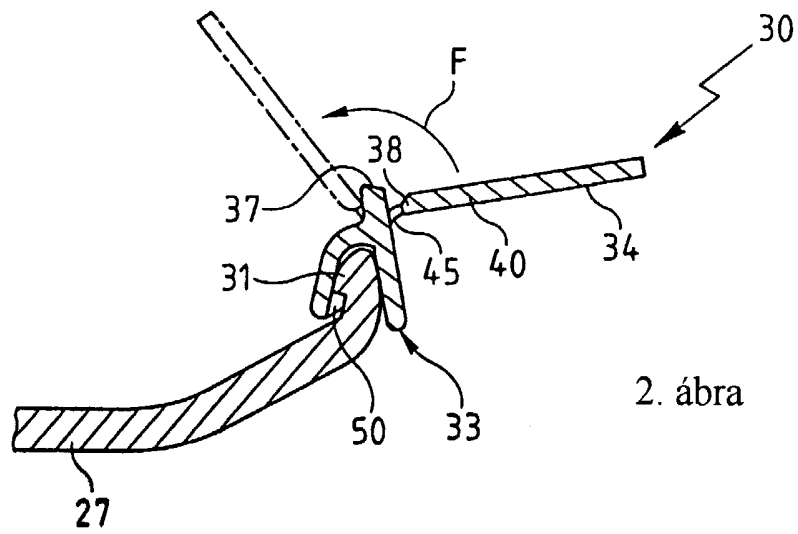
5 23. A 20–23. igénypontok bármelyike szerinti
visszatartó kapocs, *azzal jellemezve*, hogy a rögzítő-
alapnak (33) egymástól eltávolított több bepattanó hor-
ga (50) van, amelyek a csuklókkal (45) vannak egy vo-
nalban.

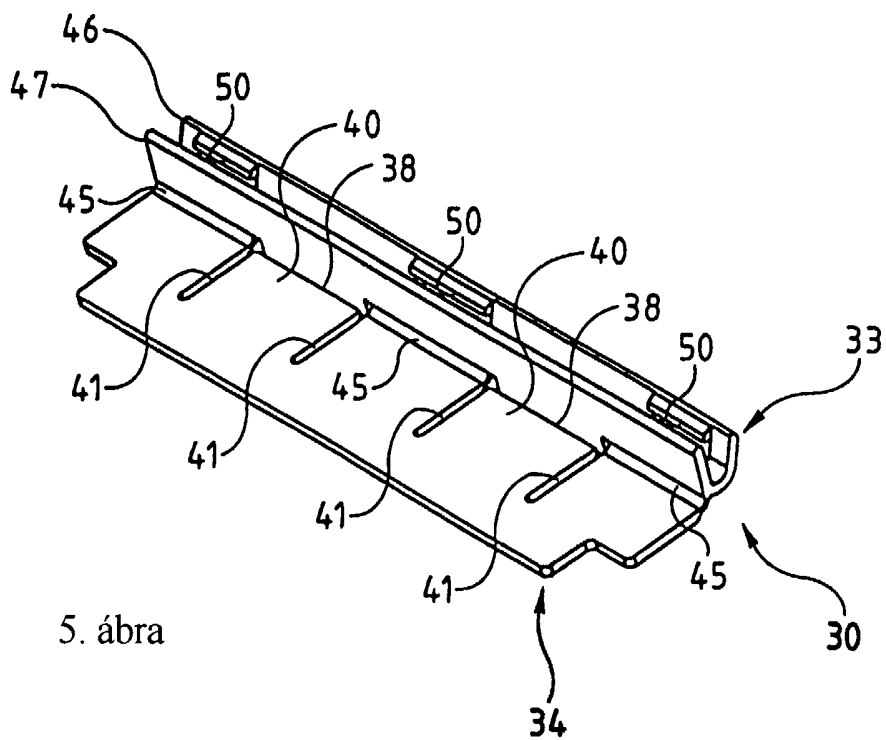
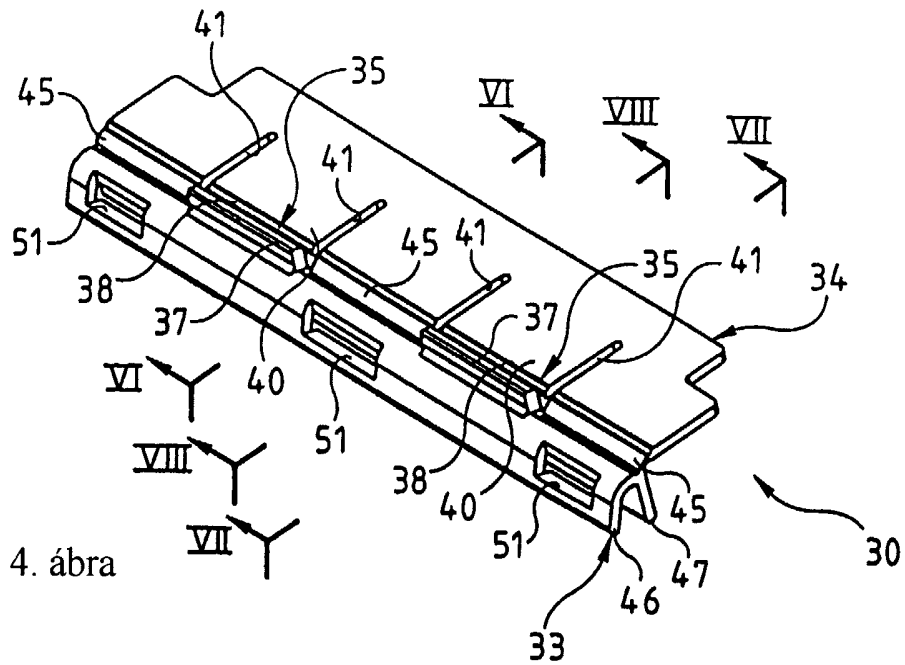

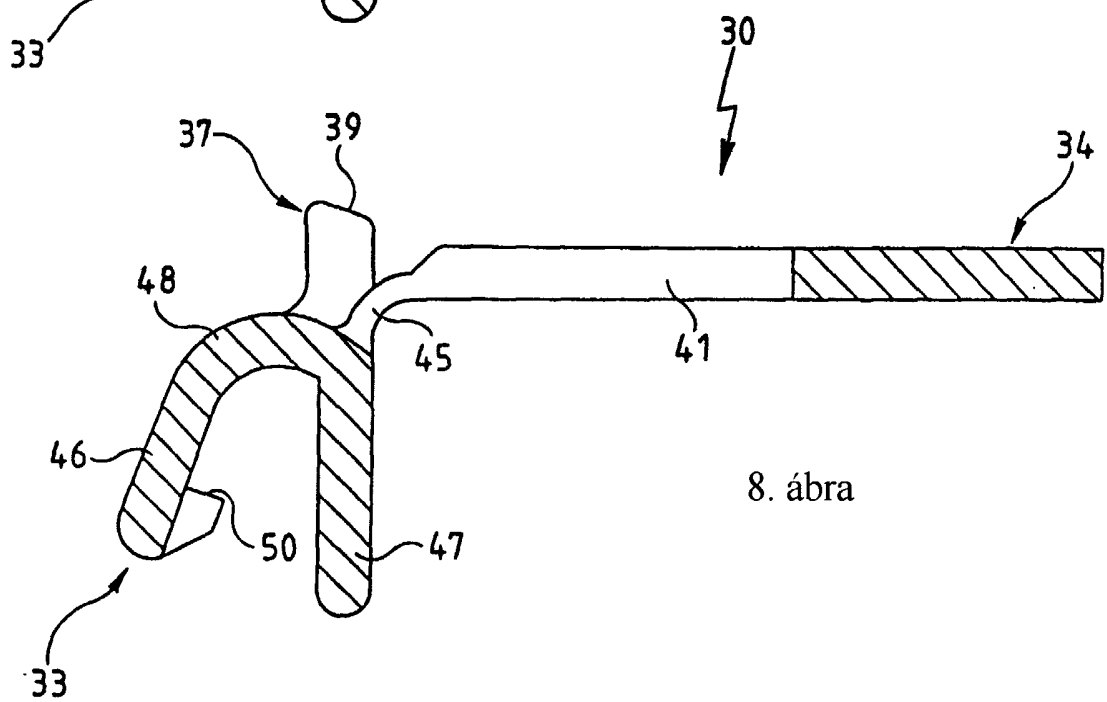
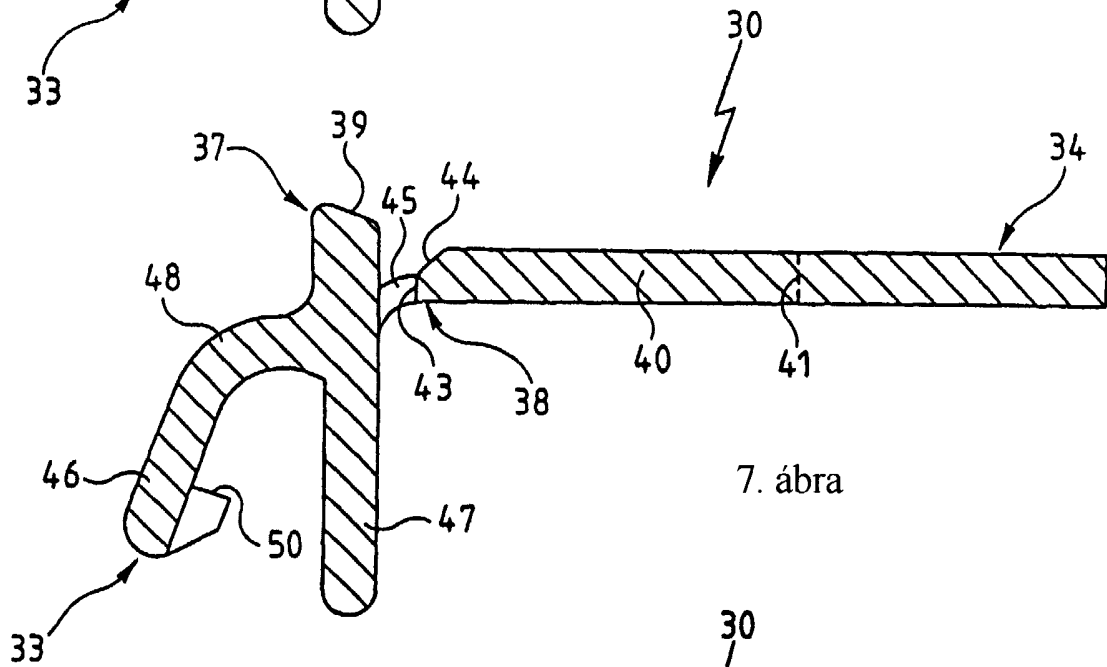
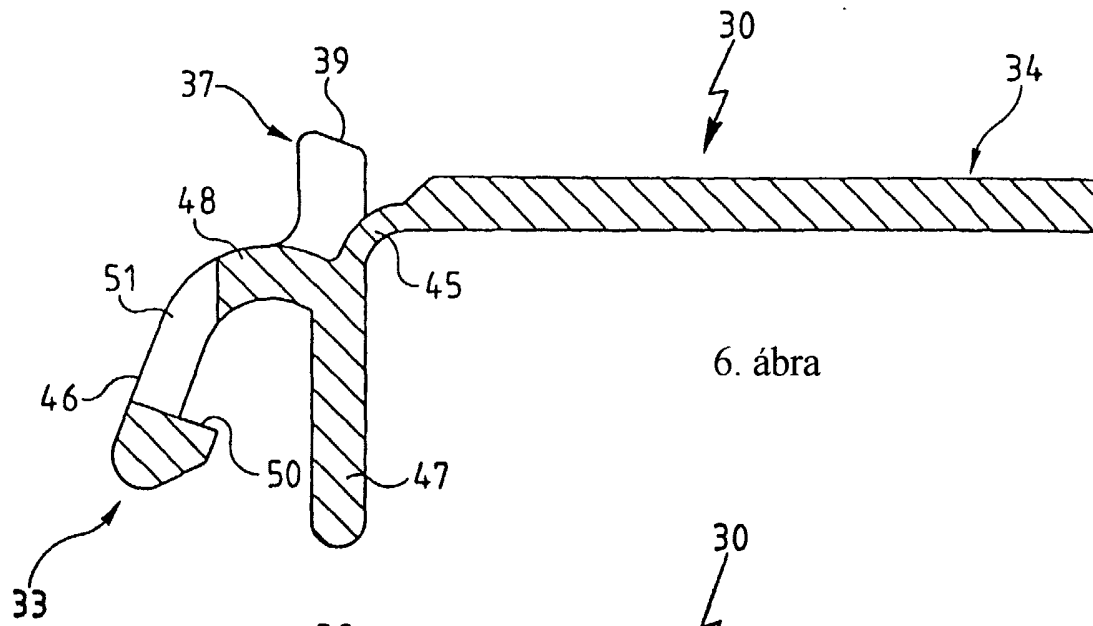
1. ábra

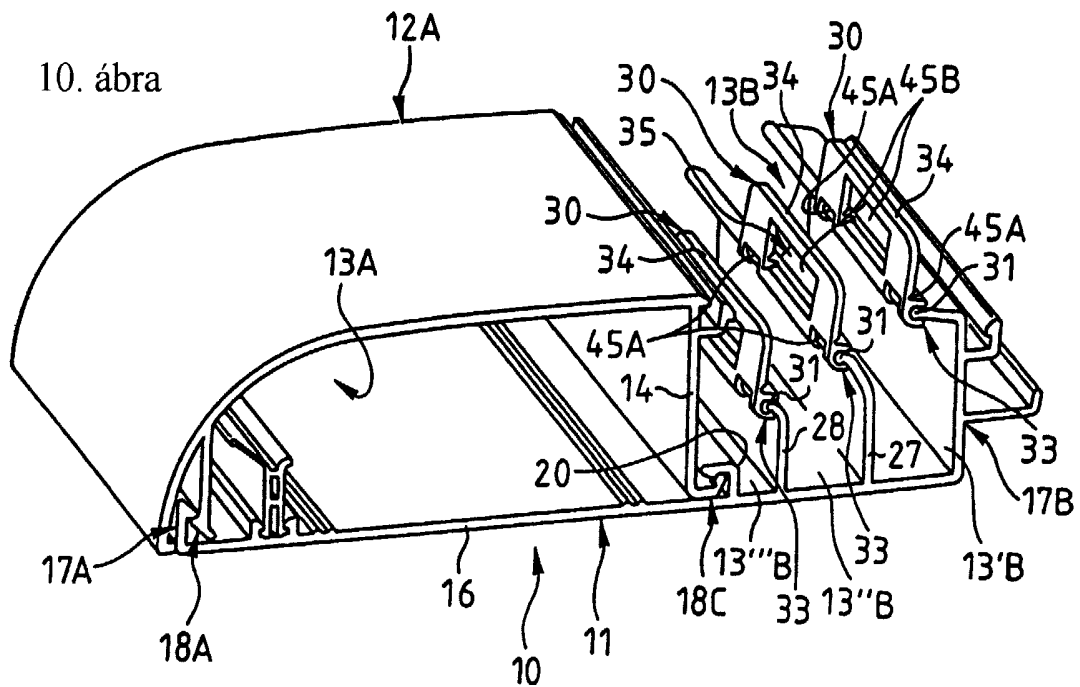
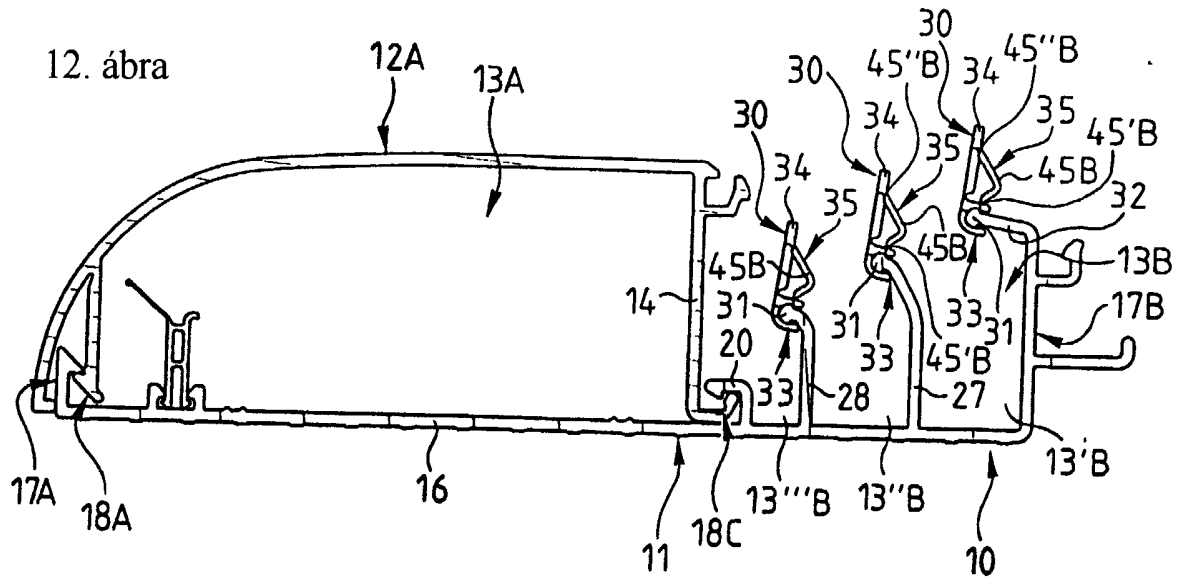

9. ábra

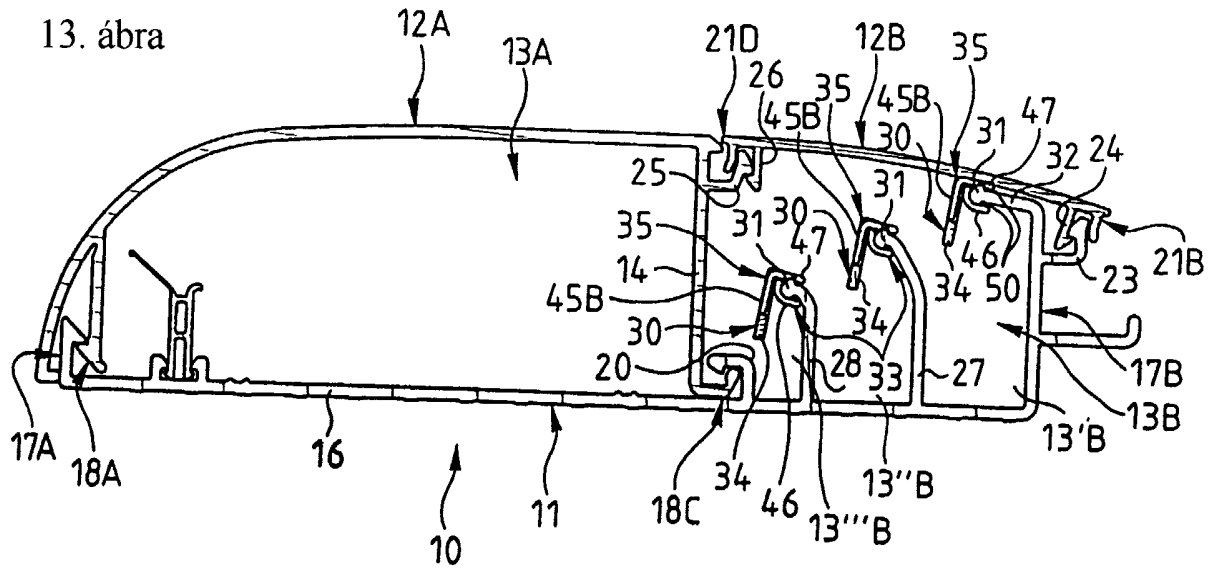

13. ábra

11. ábra

